

РЕШЕНИЕ

№ 11478

гр. София, 03.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 12.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **12956** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл. 40 от Закона достъп до обществена информация /ЗДОИ/.
Образувано е на основание изпратена от Район „Оборище“ - СО постъпила там жалба от Л. Р. К. от [населено място] срещу Решение №19/05.12.2024 г. на Секретар на СО – Район „Оборище“ в частта, в която му е отказан достъп до поисканата от него обществена информация по заявление, регистрирано с изх. №РОБ24-ОИ94-6/12.11.2024 г. В жалбата се твърди, че оспореното решение е издадено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, не е мотивирано и не е спазен материалния закон. Според оспорващия задълженият субект не е съобразил нормата на чл.37, ал.1, т.2, предл. второ, вр. чл.31, ал.5 ЗДОИ, според която достъпът до обществена информация не може да се ограничи при наличие на надделяващ обществен интерес от една страна, и от друга, не е необходимо съгласието на трето лице, когато то е задължен субект и отнасящата се до него информация е обществена информация по смисъла на този закон. По отношение на тези обстоятелства липсват изложени мотиви, като ответникът е игнорирал двете норми на закона. Според оспорващия търсената информация представлява именно такава с надделяващ обществен интерес. Тя е служебна информация по смисъла на чл.11 ЗДОИ, като не се спори, че се съхранява в администрацията на ответника. Достъпът до тази информация е свободен, съгласно чл.13, ал.1 ЗДОИ, с изключение на случаите, изрично уредени в ал.2 на същия член, които в случая не са налице. Поисканата информация е именно такава с надделяващ обществен интерес, доколкото

касае важни обществени отношения относно управлението на държавна собственост, тормоз върху граждани и незаконно строителство. С нея се цели повишаване прозрачността на работата на секретар на СО – район „Оборище“, ДНСК и Военна академия и е свързана с административни решения относно управлението на държавна собственост. По подробно изложените съображения се иска отмяна на решението в обжалваната му част, като ответникът бъде задължен да предостави достъп до поисканата информация.

Ответникът – Секретар на Район „Оборище“ – СО оспорва жалбата като неоснователна, като подробни доводи са изложени в представено писмено становище. По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната административна преписка.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Видно от доказателствата към административната преписка, на 12.11.2024 г. Л. К. е подал по електронен път до Район „Оборище“ – СО заявление за достъп до обществена информация, което е получило изх. №РОБ24-ОИ94-6 от същата дата. Със същото е поискан достъп до следната информация: 1. Копие от писмо с изх. №РОБ20-ЕВ00-263-/24/ от 26.09.2024 г. на район „Оборище“; 2. Копия от всички писма на районната администрация с индекс №РОБ20-ЕВ00-263, както и отговори по тях във връзка със спортния център във Военна академия; 3. Копия от констативни протоколи и протоколи за оглед и проверка на място на районната администрация относно спортни обекти, паркинг и други в двора на Военна Академия. Посочил е, тази част от информацията, чието разпространение е ограничено по закон, да бъде заличена, като заявената информация да получи на електронен носител в стандартен ПДФ файл по електронната поща на посочен ел. адрес. Изложено е, че информацията се иска доколкото има сериозни проблеми както с незаконно строителство във Военна Академия, така и със запрашаването на цял квартал от него, като от исканата информация желае да си състави мнение за управлението на града и изпълнение на задълженията от администрацията на района.

Във връзка с постъпилото заявление с писмо изх. №РОБ24-ОИ94-6-/3/ от 25.11.2024 г. на основание чл.31 ЗДОИ от Началника на Военна Академия, Министерство на отбраната, Началника на ДНСК и Директора на Дирекция „ОСК“, НАГ към СО е изискано писмено съгласие/несъгласие за предоставяне на исканата информация.

В отговор на писмото, от Началника на ДНСК е изпратено Писмо на 02.12.2024 г., в което е изразено несъгласие за предоставяне на констативен протокол от 21.11.2024 г., съставен от служители на РДНСК – С. при извършена съвместна проверка на място на територията на Военна Академия, тъй като същият съдържа служебна информация по чл.11 от ЗДОИ. В писмото е посочено, че заявление със същото искане от същия заявител е постъпило и в ДНСК, като с Решение №ГС-05-34/02.12.2024 г. на Главния секретар на ДНСК достъпът до тази информация е отказан.

С постъпило на 29.11.2024 г. писмо Началника на Военна Академия е изразил съгласие за предоставяне на исканата от заявителя информация.

С писмо от 03.12.2024 г. Министъра на отбраната е заявил, че по подадено от същото лице заявление за достъп до обществена информация са му предоставени изрично посочени писма, поради което счита, че исканата информация вече е предоставена.

На 05.12.2024 г. е издадено оспореното в настоящото производство Решение №19 от

Секретар на Район „Оборище“ – СО. Със същото е предоставен достъп до исканата по т.1 и т.2 от заявлението обществена информация. По отношение на информацията по т.3 от заявлението в решението е посочено, че не следва да се предоставя. Като мотив за това е посочен изричния отказ на ДНСК, в качеството ѝ на трето лице, като е посочено, че това е видно от Решение за отказ от достъп до обществена информация №ГС-05-34/02.12.2024 г., изпратено на заявителя от ДНСК.

Решението е изпратено на заявителя на посочения от него електронен адрес на 06.12.2024 г.

В хода на съдебното производство от ответника не са представени доказателства, установяващи правомощието му да се произнася по постъпили в Район „Оборище“ – СО заявления за достъп до обществена информация. Изрични указания в тази насока са му дадени с определението за насрочване на делото, препис от което му е изпратен и получен от него.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА, като подадена в срок, от надлежна страна, адресат на индивидуален административен акт по смисъла на чл.28, ал.2 ЗДОИ, който в частта, в която не му е предоставен достъп до поисканата информация по т.3 от заявлението е неблагоприятен за нея, подлежащ на съдебен контрол по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл. 40 ЗДОИ. Доколкото се установи, че жалбоподателят е уведомен за оспореното решение на 06.12.2024 г., а жалбата е изпратена на 20.12.2024 г., то следва извода, че е спазен срокът по чл.149, ал.1 АПК.

Разгледана по същество, настоящият съдебен състав счита, че жалбата е и основателна.

Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства, да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Съдът намира, че оспореното решение е издадено от некомпетентен орган. Задължените субекти да предоставят обществена информация са посочени в чл.3 ЗДОИ и това са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. Процесното заявление е било отправено до Район „Оборище“ – СО. Следователно, компетентен да се произнесе по него е кметът на района, като представляващ района и орган на местно управление в същия. Разпоредбата на чл.28, ал.2 ЗДОИ позволява заявленията да се разглеждат и от други лица, но същите следва да са изрично оправомощени за това от компетентния по закон орган. В случая процесното заявление е разгледано и решението е издадено от Секретар на Район „Оборище“ – СО, за когото по делото не са представени доказателства да е бил изрично упълномощен за това. Доводи за наличие на такова оправомощаване не са изложени от ответника и в хода на процеса. В представеното становище и в самото решение не е посочен акт, от който издателят на решението да черпи правомощията си. Предвид това и доколкото съдът е изпълнил задължението си да укаже на страната необходимостта от представяне на доказателство, относимо към предмета на спора, направено с определението за насрочване на делото, следва извода, че оспореното решение е нищожен административен акт. Не е доказано, че издателят му е бил компетентен да се произнесе по подаденото заявление по ЗДОИ.

Предвид изложеното съдът счита, че следва да бъде прогласена нищожността на оспорения административен акт - Решение №19/05.12.2024 г. на Секретар на СО – Район „Оборище“ в частта, в която е отказан достъп до поисканата обществена информация по заявление, регистрирано с изх. №РОБ24-ОИ94-6/12.11.2024 г., а заявлението на Л. Р. К. от [населено място] за предоставяне на достъп до обществена информация, следва да се изпрати за произнасяне по т.3 от същото на съответния компетентен орган – Кмета на Район „Оборище“ - СО, на основание чл.173, ал.2 АПК. Доколкото заявлението следва да се изпрати на компетентния орган от същата администрация и с оглед мотивите на процесния отказ, съдът намира за нужно да се произнесе и по законосъобразността на оспореното решение. В тази връзка съдът счита, на първо място, че решението, в частта, в която е отказан достъп до поисканата информация, не е мотивирано. От изложените от издателя мотиви не става ясно каква информация се съдържа в поисканите документи и защо ответникът е счел, че от Началника на Военна Академия, Министерство на отбраната, Началника на ДНСК и Директора на Дирекция „ОСК“, НАГ към СО следва да се изиска писмено съгласие/несъгласие за предоставяне на исканата информация. Липсата на мотиви в тази насока препятства съда да извърши цялостна проверка на оспорения акт. Освен това изложените мотиви не са достатъчно основание да се откаже достъп до исканата информация. Това е така, защото с процесното заявление, видно от посоченото в него, е поискан достъп до констативни протоколи и протоколи за оглед и проверка на място, изготвени от служители на районната администрация. При това положение ДНСК, който също е задължен по ЗДОИ субект, от една страна няма качеството на трето лице по смисъла на чл.31 от ЗДОИ, чието съгласие да се иска за предоставяне на исканата информация. Съгласно чл.31, ал.5 ЗДОИ не е необходимо съгласието на третото лице в случаите, когато то е задължен субект и отнасящата се до него информация е обществена информация по смисъла на този закон. От друга страна цитираното решение за отказ от достъп до обществена информация, издадено от ДНСК, касае достъп до информация, съдържаща се в изготвен от служители на РДНСК С. конкретен протокол, непредоставянето на която няма отношение към процесния достъп до информация, касаещ такава, изготвяна и съхранявана от районната администрация. Т.е. в случая за задължения субект не е налице основание да иска съгласие на ДНСК за предоставяне на достъп до поисканата от него информация в т.3 от процесното заявление. Освен това когато е необходимо съгласието на трето лице по смисъла на чл.31 ЗДОИ и такова не е дадено, административният орган следва да прецени на основание ал.5 от същия текст, дали не е налице надделяващ обществен интерес, в която хипотеза информацията следва да бъде предоставена. Такава преценка в процесното решение не е направена. Не е направена и преценка до какъв вид обществена информация е поискан достъп, за да се прецени дали същата следва да бъде предоставяна по реда на ЗДОИ или има друг ред за предоставянето ѝ. Подробни съображения са изложени в представено по делото становище на ответника, но тук следва да се посочи, че е недопустимо мотивите на акта да бъдат допълвани в хода на съдебното производство по обжалването му. Въпреки това съдът счита, че следва да изложи мотиви по наведените от страните доводи на база наличната по делото информация.

От изложеното в мотивите на административния акт и данните в административната преписка не е категорично ясно документите, достъпът до информация в които е поискан, по какъв ред и на какво основание са издадени. От изразените становища на

страните може да се предположи, че се касае до констативни протоколи и протоколи за оглед и проверки на място, изготвени по подадени сигнали за незаконно строителство. Уредбата на незаконното строителство се съдържа в ЗУТ. Съгласно чл.223, ал.2 ЗУТ за строежите от четвърта, пета и шеста категория служителите за контрол по строителството в администрацията на всяка община (район): 1. констатира незаконни строежи и строежи с нарушения; 2. констатира нарушения при ползването на строежи или на части от тях. В чл.224а, ал.2 ЗУТ е предвидено, че нарушения по чл.224, ал.1 ЗУТ, които са основания за спиране изпълнението и забранява достъпа до строеж или до част от строеж, се установяват с констативен акт, съставен от длъжностните лица по чл. 223, ал. 2. Констативният акт се връчва на заинтересуваните лица, които могат да подадат възражения в 7-дневен срок. Чл. 225а, ал.2 ЗУТ предвижда, че заповед за премахване на незаконен строеж се издава въз основа на констативен акт, съставен от служителите по чл. 223, ал. 2. Актът се връчва на заинтересуваните лица, които могат да подадат възражения в 7-дневен срок. При тази правна уредба следва извод, че исканата от жалбоподателя информация в т.3 от заявлението, ако се отнася до такива протоколи, е обществена такава по определението на чл.2, ал.1 ЗДОИ със служебен характер. В случая се иска информация, съдържаща се в протоколи от проверка, извършена от служители на района, като ответникът твърди в хода на съдебното производство, че е налице специален ред по ЗУТ, който изключва приложението на ЗДОИ. Настоящият съдебен състав не възприема тези доводи в настоящия случай. Това е така, тъй като заявителят няма качеството на заинтересована страна в производството по установяване на незаконен строеж или забрана ползването на строеж. Страни в такива производства са само собственикът на строежа и административния орган. Следователно той няма качеството на участващо в административното производство лице, за да упражни правата си по реда на чл.34 и чл.68 АПК, към които разпоредби препраща чл.219, ал.3 ЗУТ. След като няма качеството на страна в административното производство, единствения способ за него да получи достъп до информацията в административна преписка съгласно чл.12, ал.2 АПК е реда по ЗДОИ.

Съгласно чл.13, ал.1 от ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен, освен при наличие на изключенията по чл.13, ал.2 от ЗДОИ. Съдът счита, че процесната информация не попада в изключението по чл.13, ал.2, т.1 от ЗДОИ. Според тази разпоредба достъпът до служебна обществена информация може да бъде ограничен, когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации). Следователно спорният по делото въпрос е дали исканата информация е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение. Съдът намира, че тези протоколи имат самостоятелно значение, доколкото не се твърди от ответника въз основа на тях да се издадени заповеди по чл.224а или 225а ЗУТ. Следователно същите не са послужили за оперативната подготовка на никакъв административен акт.

Но дори да се приеме, че тези протоколи са актове по чл.13, ал.2, т.1 ЗДОИ административният орган дължи преценка за наличието на основанието по чл.13, ал.4, във вр. с §1, т.6 от ДР на ЗДОИ, като в случай на наличие на надделяващ обществен интерес достъпът до информацията не може да бъде ограничаван. Това задължение на органа следва да бъде изпълнено независимо дали заявителят се е позовал на цитирания текст. В специалния закон липсва уредба, поради което са приложими

общите разпоредби на АПК - чл.35 от АПК, задължаващ административния орган да издаде акта след изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая. В случая чрез исканата информация заявителят може да си състави мнение дали от служителите на районната администрация са констатирани нарушения и как е процедурал компетентния за това орган по чл.224а, респективно чл.225а ЗУТ. Установяването на тези факти е насочено към повишаване на прозрачността и отчетността на органа и създава представа у гражданите доколко същият своевременно и независимо осъществява правомощията си. Тежестта на оборване на презумпцията по §1, т.6 от ДР на ЗДОИ е на органа, който ако счита, че това е така следва да изложи мотиви в това отношение.

В обобщение на изложеното, оспореното решение освен нищожно, е и издадено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, не е мотивирано и противоречи на материалния закон и целта на закона. Предвид това при новото произнасяне по заявлението компетентният административен орган следва да извърши преценка на всички относими факти и обстоятелства от значение за случая, като изложи подробни мотиви за тях, съобразявайки дадените в мотивите на настоящето решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНО Решение №19/05.12.2024 г. на Секретар на СО – Район „Оборище“ в частта, в която е отказан достъп до поисканата обществена информация в т.3 от заявление, регистрирано с изх. №РОБ24-ОИ94-6/12.11.2024 г..

ИЗПРАЩА преписката на Кмета на Район „Оборище“ – СО за ново произнасяне по т.3 от заявление за достъп до обществена информация, регистрирано с изх. №РОБ24-ОИ94-6/12.11.2024 г., с подател Л. Р. К. от [населено място], съобразно дадените в мотивите на настоящето решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОПРЕДЕЛЯ 14-дневен срок за произнасяне на административния орган, считано от датата на получаване на административната преписка.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване на основание чл.40, ал.3 ЗДОИ.

СЪДИЯ: